

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Joanna Lemańska (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu D. P.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w

dniu 27 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

(k.b.)

UZASADNIENIE

Pismem z 16 czerwca 2025 r. (data nadania w placówce pocztowej), D. P. (dalej: skarżący) złożył protest wyborczy, w którym domagał się stwierdzenia nieważności wyborów prezydenckich, przeprowadzonych 1 czerwca 2025 r., z powodu istotnych naruszeń prawa przez Państwową Komisję Wyborczą, albo zarządzenia ponownego ustalenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą „z publiczną kontrolą zgodności danych z protokołami komisji obwodowych oraz sporządzeniem szczegółowego raportu z weryfikacji”. Skarżący w proteście zarzucił istotne naruszenie obowiązków przez Państwową Komisję Wyborczą, mające polegać na ogłoszeniu oficjalnych wyników wyborów bez uprzedniego przeprowadzenia rzetelnej weryfikacji zgodności danych protokołów

obwodowych z wynikiem ogólnopolskim, a także braku przejrzystości w procesie kontroli i korekty błędów zgłoszonych publicznie przez obywateli oraz braku publicznej informacji o sposobie weryfikacji protokołów obwodowych. Skarżący zarzucił także brak transparentności procesu liczenia głosów, wskazując na uzasadnione podejrzenie, że przedstawione przez Państwową Komisję Wyborczą wyniki mogły zostać oparte na błędnych danych spływających z obwodowych komisji, które nie zostały wyczerpująco zweryfikowane przez organy nadzorujące.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

W świetle art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: k.wyb.) protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się: 1) przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Jednocześnie, w myśl art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Konstrukcyjnym elementem protestu jest zatem takie sformułowanie zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw przeciwko wyborom lub naruszeń przepisów kodeksowych dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów, które poparte są dowodami i wykazują naruszenie własnego, konkretnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego. Przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 14 listopada 2023 r., I NSWR 46/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19). W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się

bowiem, że protest jest środkiem procesowym o indywidualno-konkretnym charakterze. Oznacza to, że protest nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, czyli stawiać zarzutów o charakterze ogólnym. Jego przedmiotem mogą być tylko zarzuty, które skarżący jest w stanie udowodnić (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 lipca 2020 r., I NSW 3061/20). Niewskazanie zarzutów i dowodów jest uchybieniem formalnym protestu wyborczego, które skutkuje pozostawieniem go bez dalszego biegu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2019 r., I NSW 191/19).

Analiza treści protestu wyborczego wniesionego przez skarżącego prowadzi do wniosku, że nie spełnia on wskazanych wyżej wymogów formalnych. Podniesione przez skarżącego zarzuty mają w istocie charakter abstrakcyjny i hipotetyczny. Sprowadzają się one bowiem w istocie do ogólnikowych stwierdzeń skarżącego o jego wątpliwościach odnośnie do rzetelności procedowania Państwowej Komisji Wyborczej oraz prawidłowości i transparentności przebiegu procesu ustalenia przez Państwową Komisję Wyborczą wyników głosowania w wyborach prezydenckich 2025 w oparciu o dane z poszczególnych okręgowych komisji. Jednocześnie skarżący nie przedstawił ani nie wskazał żadnych miarodajnych dowodów uprawniających do wniosków, że Państwowa Komisja Wyborcza dopuściła się jakichkolwiek zaniedbań, zaniechań czy nieprawidłowości przy ogłoszeniu oficjalnych wyników wyborów Prezydenta RP, zarządzonych na 18 maja 2025 r., i że tego rodzaju nieprawidłowości miały lub mogły mieć wpływ na ostateczny wynik tych wyborów.

Za taki dowód niewątpliwie nie mogą być uznane same doniesienia medialne o rzekomych nieprawidłowościach przy ustalaniu wyników głosowania w poszczególnych okręgach, czy twierdzenia skarżącego. Oznacza to, że wniesiony przez skarżącego protest jest obarczony brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie mu biegu, a zarazem niepodlegającym konwalidacji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 322 § 1 *in principio* k.wyb., postanowił jak w sentencji.

(k.b.)

[a.t]